

Pseudonim literar: Ramura Verde Născută la data de 22 aprilie 1956, localitatea: Breasta, județul: Dolj, țara: România De profesie: profesor de educație fizică și sport, absolventă a Academiei Naționale de Educație Fizică și Sport București; diplomă master Sport și Management în Sport, Universitatea din Craiova - Facultatea de Educație Fizică și Sport; diplomă doctor Universitatea București, în domeniul Sociologie; lector univ.dr. la Universitatea Nicolae Titulescu Membră (adeziune) a Asociației Culturale „Iulia Hasdeu” - UNESCO și membră a Societății Scriitorilor din România. Debutul literar a avut loc în clasa I la serbare, pe scena căminului cultural.

Volum publicat - Urzeala destinelor, 2024, București - piesă de teatru în cinci acte - Verbe îndrăgostite, 2023, București - poezie - În seceta vremii, ediția a II-a, 2023, București - poezie - Coboară nestemate, 2023, București - poezie - Verbs in love, 2022, București - poezie - Poezii lirice, 2022, București - poezie - În seceta vremii, 2021, București - poezie - Omagiind Poetul, 2019, București - poezie - Îngerii Gândului, 2019, București - poezie - Oceanul de Gânduri, 2004, București - poezie.

Din volumul „Omagiind poetul”, ediția a II-a, București, 2024

În loc de prefață

Neliniște în zile
În nopți la fel sortită
Doar clipe sunt senine
Și cele mai dorite
Ca o lumină vie
Ca o lumină moartă
E viața lor ce-i scrisă...
O mină îngropată...
Din când în când argintul
Străluce pentru ei
Doar în cuvinte scrise
Ce par a fi scânteii
Din când în când aduce
Cu el și nestemate...
Ce vor rămâne toate
Cuvinte într-o carte
Cuvinte în cântări
Versificate toate

Cu tâlcuri în chemări.
Să fie pân' la moarte
E graiul lor, durere
Iubire și suspin
Ce stau la un loc toate
În lanțuri și în chin
Și vorba-i doar privire
Cu înțeles loial
Al gândurilor toate
Ce stau pe-un pedestal
Cu chipul ca de ceară
Înmărmuriți mereu...
Cum fuse-ntâia oară
Sub răsăritul lor.

Omagiu

În sfânta mantie a poeziei
Strălucitor și rece
Tu luminezi din ceriuri
În casa pământeană
Rămasă ca o muză
Părăsită de destin
Noi, de-aici, cu candel aprinse
În templul nemuririi tale
Îți mulțumim
Îți mulțumim.
Ca altădată
Dincolo de Jiu
Cu somnul pierdut
Până-n zori
Din pragul casei părintești
Încerc să recunosc copacul
Care freamătă
Cu frunzele înrourate
Sub aripile vântului
Ori plânge, ori cântă?

Ca și-altădată

Încerc să înțeleg natura lui
Pășesc prin pădurea copilăriei
Prin care ani de-a rândul
Am alergat...
Nu mă mai recunoaște...
Anotimpuri în timpuri
Toate au fost rânduite
Și freamătul nostru
La fel.

Gând surd

Conștientul vis
Și conștienta-mi fire

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

O amintire amestecată
Și cerul și pământul
Într-un sistem poetic
Ridiculizat de toți
Ca pulberea stelară
Sfârșind în univers
Gândul e liber
Să zburde-n poezie
Să fie fir de iarbă
Și rouă pe cuvinte
Război de litere
Doar pe hârtie
Dar ce păcat
Că liber e doar gândul
Să fie surd și mut
Hârtia este câmpul
Și lupta-mi este...
Ați ghicit
În paranteză totul.
Din volumul „Coboară
nestemate”, București, 2023

Sonet
(Te-ai stins)

Te-ai stins în taină, cu mine-n
gândul tău
Tăcerea te-a purtat spre veșnicie
Sub raza tinereții-n nostalgie
Ani și iubire s-au scuturat în hău.
Pornesc în zori pe-a dorului cărare
Pe calea vieții sperând c-ai să răsai
În ceasuri sfinte... uitării să mă dai
Zăludă să rămân de-a ta plecare...
Venind în vis cobori din suflet
dorul
Din ochi cu lacrimi chipul palidrece
Învinețite buze-au tras zăvorul.
Să-ți înțeleg dorința arzătoare...
Când noaptea stinsului amor e-n
stele
Să-mi cobor vâlul... să-ți dau
ascultare.

Sonet
(La mijloc)

La mijloc zilele-ntre noi trecură
Gândesc la visul unde ne
iubirăm...
Privirile pe veac neliniștirăm
Ca marea care Athosu-mpresură.
Sub rugăciunea-mi las a mă

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

petrece
Cu sufletu-mi arzând în clipe grele
În viața ta să vin când timpul
trece...
Ai să revii, știi, știi cât de-aproapemi ești
S-aduci pace - liniște-n iubire
Sufletului blând pășind pe căi
cerești.
Încet-încet, durerea-mi mi se
stinge...
Și liniștea în inimă-mi coboară
În spirite iubirea se distinge.

Tot ce simt

Simt că plutesc
Plutesc în aerul epocii
Plutesc în existența unui poem...
Vai, ție! Iată-te! Marele poem
Tăiat ca un măr
În patru părți egale
Cu „sabia lui Damocles”.
Nu, Nu! Nu-i mărul lui Adam
Adam întreabă...
E destul de nebun omul?
Jur:
În astă noapte
„Damocles” îi sărută titlul
Și te invit:
Cititorule te invit: vino!
Să îi săruți titlul.
„Stejarul din vis (Vis eminescian)”.

Cândva la Techirghiol

Îmi cade-n ochi nisipul
Negrului nămol
Macrocosmosul ascunde nori
În piramide...
Văd soarele
În cerc cvadricular
Techirghiolul în triunghiuri
Microcosmosul celor trei grații
„Mândrie și splendoare”
Corpuri în negru...
Cineva îmi strigă numele
Un sfert de minut
Un alt sfert... îmi spun
Glas fără gloanțe...
Mițura Arghezi
Bun găsit
Sub privirea soarelui
Și apei binefăcătoare.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

- Maria, lăsăm nămolul. Vino!
Prietenele sunt Mihaela
De la Parlament și actrița Maria
De la teatrul evreiesc București.
Jucăm un joc
De la intelect la inteligență
Gândul îmi spune
Ai puterea gândului
Încheiem cu psalmul 50 al lui
David
Jucăm alt joc
Ventuze și foc...
Puterea concentrării
Și a sănătății.
Bunicii foloseau ventuzele...
Jucăm...
Spunem apoi „Tatăl nostru”
- Mișura spune
E vară, e soare
Lăsăm cărțile de identitate
Nisipul ne cunoaște
Iubim mișcarea
Ați înțeles?
- Maria, începem ora de
gimnastică
Predau ca pentru studenți
Exerciții pentru membre,
Plămâni, gând, sentimente,
Suflet și spirit.
- Hai! Străduiți-vă
Ați înțeles?
Veți elimina toate impuritățile.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Doina Bârcă